

Resolució 206/2020, de 12 de març

Número d'expedient de la reclamació: 628/2019

Administració reclamada: Diputació de Barcelona

Informació reclamada: Retribucions i complements salarials d'alguns empleats.

Sentit de la resolució: Acord parcial de mediació i estimació parcial

Resum: Des del punt de vista temporal, la petició de concreció es formula havent depassat àmpliament el termini per resoldre, de manera que resulta extemporània i transgredeix l'exigència implícita en l'article 28 LTAIPBG, que en preveure que la petició de concreció d'una sol·licitud suspèn el termini per resoldre-la, de manera implícita però inequívoca estableix que no es pot produir quan el termini per resoldre ja s'ha esgotat. D'altra banda, l'apartat 2 d'aquest article 28 LTAIPBG disposa expressament que *"l'Administració ha de prestar assessorament i assistència al sol·licitant perquè pugui concretar la petició"*. L'apreciació de les possibles causes d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació s'ha de realitzar dins del termini per resoldre i que les inadmissions s'han de motivar i justificar en una resolució expressa, cosa que no s'ha produït, de manera que les alegacions en aquest sentit fetes en l'informe jurídic emès en el marc de la tramitació de la reclamació no podrien desvirtuar el sentit de l'estimació presumpta produïda per silenci, sens perjudici de què que la concurrència d'algun límit a l'accés, singularment en relatiu a la protecció de dades personals, sí que pugui tenir efectes restrictius i comportar la desestimació presumpta per silenci d'aquella part de la informació (article 35.2 LTAIPBG), tal i com s'analitzarà en el FJ següent. La finalitat general de la transparència exigeix permetre un major control d'aquelles decisions administratives que són preses amb un marge, major o menor, de discrecionalitat. Seria el cas, en matèria de personal, de les places de personal eventual i de lliure designació, tenint en compte que en la selecció del personal que les ha d'ocupar hi intervenen criteris subjectius de valoració personal, de confiança i d'idoneïtat per a la plaça, per tal de garantir que se'n ret comptes i que es permet l'exigència de responsabilitats de l'ús o l'abús que els poders públics fan d'aquest marge de discrecionalitat en l'adjudicació de places públiques, i de les decisions en matèria retributiva d'aquest personal. És per això que, a més de permetre un especial control d'aquelles places que tenen un alt nivell de retributiu (igual o superior al nivell 28), estaria justificat també sotmetre a una especial exposició i escrutini aquelles altres places ocupades per personal eventual (assessors, caps d'àrea, secretariat d'alts càrrecs, caps de gabinet,...) o proveïdes amb personal funcionari pel sistema de lliure designació (llocs singulars, responsables,...), sigui quin sigui el seu nivell retributiu, per garantir que es permet el control de l'exercici de la potestat discrecional en la provisió de llocs de treball públics. Aquest criteri és especialment rellevant en aquest cas, en què el què es vol controlar és l'atorgament de complements retributius a aquestes persones a les què prèviament se'ls havia nomenat per un lloc d'alt nivell retributiu, o d'eventual, o de lliure designació, amb la finalitat que, tot i ser-ne remogudes o cessades, mantinguin un nivell retributiu igual o similar al què percebien quan l'ocupaven. Aquesta informació seria, en principi, suficient per comprovar si aquests llocs han tingut un tracte preferencial en el cobrament d'aquests complement retributiu en relació amb la resta de personal funcionari d'escala més bàsica, dels quals, si n'hi ha, seria suficient per a aquest control conèixer el lloc que ocupaven i el que passen a ocupar, informació que també s'ha estimat i facilitat ja en execució de l'acord de mediació. D'acord amb això, no quedaria justificat l'accés a les dades identificatives d'aquest personal, no tant perquè mereixin una especial protecció (són dades merament econòmiques i de l'esfera professional, ni privades ni íntimes) sinó perquè serien desproporcionades i innecessàries per a la finalitat d'investigació periodística expressada per la persona reclamant. Nogensmenys, en atenció a aquest dret reforçat de la persona reclamant, en tant que periodista en exercici del seu dret fonamental a rebre informació veraç i comunicar-la, ex article 20.1 CE, podria quedar justificat l'accés a la identitat d'algun d'aquests perceptors si, a la llum de la informació rebuda d'acord amb les especificacions anteriors, la



seva investigació requereix fer aquesta comprovació per contrastar adequadament la informació. En aquest cas, però, haurà de tenir cura de protegir adequadament aquestes dades personals, evitant fent-ne una difusió indiscriminada, tret del cas que la investigació desvetlli alguna circumstància d'interès informatiu que justifiqui la divulgació singular d'aquell cas. Els criteris anteriors poden orientar l'accés a la identificació de la persona traspassada, per bé que en aquets cas, les dades personals queden excloses del règim de protecció legal, d'acord amb el considerant 27 RGPD i l'article 2 LOPDGDD. En relació amb les al·legacions de terceres persones afectades, cal dir que el tràmit de trasllat no té per finalitat obtenir la seva autorització o saber si consenten a què es permeti l'accés a les seves dades identificatives. El consentiment només resultaria exigible si es tractés de dades especialment protegides per l'article 23 LTAIPBG, i aquestes no ho són. També ha quedat ja establert que el consentiment només és una de les bases jurídiques legitimants de l'accés (article 6.1.a RGPD), però que en el marc d'aquest procediment no és aquesta la que opera, sinó la prevista a l'article 6.1.c RGPD i l'article 8 i la DA LOPDGDD, en concordança amb l'article 24 LTAIPBG.

Paraules clau: Diputació. Periodista. Retribucions. Personal. Reclamació contra petició de concreció. Sol·licitud imprecisa. Petició de concreció. Tasca complexa d'elaboració. Inadmissibilitat de les sol·licituds. Silenci administratiu. Límits. Dades Personals. Ponderació. Personal directiu o de confiança. Anonimització. Trasllat. Oposició de tercers. Demora en l'execució. Mediació. Acord parcial.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Mediador: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 3 d'octubre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 628/2019, presentada contra la Diputació de Barcelona, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 30 de juliol de 2019 la persona sol·licita a la Diputació de Barcelona, en termes literals, la informació següent:

“Salaris i complements salarials adjudicats per decret a alguns empleats de la Diputació de Barcelona un cop abandonen o abandonaven el seu càrrec (tot i que poden i podien seguir treballant per la Diputació assumint altres responsabilitats) des de l'any 2000 fins a l'actualitat o fins el moment en què es deixessin o s'hagin deixat d'adjudicar. Concretament, voldria saber:

- *Nom i cognoms d'aquests empleats.*
- *Càrrecs que ocupaven i pels quals varen rebre després el salari o complement salarial.*
- *Sou anual d'aquests empleats mentre varen assumir aquest càrrec.*
- *Data d'assumpció del càrrec que després abandonarien o del qual serien cessats.*
- *Any d'abandonament o cessament de l'esmentat càrrec.*
- *Import d'aquest salari o complement salarial d'abandonament del càrrec adjudicat per decret.*



- *Data en que aquests empleats varen percebre el salari adjudicat per decret en relació amb l'abandonament del càrrec.*
- *Informació sobre si varen seguir treballant a la Diputació o no (assumint altres responsabilitats) a partir de l'abandonament d'aquest càrrec, i en cas afirmatiu, tasca o feina que varen desenvolupar a partir d'aleshores.*

Demana que la informació vagi acompanyada d'una pestanya (a l'Excel o csv) de metodologia amb la definició de les diferents categories, conceptes o apreciacions necessàries per entendre totes les dades que inclou el document Excel i interpretar-les correctament i la referència i nom complets del decret que regulava els esmentats salaris i complements salarials vinculats al cessament o abandonament d'aquests càrrecs. Precisa que vol rebre la informació sol·licitada per correu electrònic, en format Excel o csv.

3. El 20 de setembre de 2019 la Direcció de Suport a la Coordinació General de l'Àrea de Presidència de la Diputació de Barcelona adreça un correu electrònic a la persona reclamant, en el qual li asseguren que estan elaborant la informació i que la facilitaran tan bon punt la tinguin. En termes literals, afirmen que: *“Des del Gabinet d'Innovació Digital han centralitzat aquesta petició i posteriorment s'han adreçat a la Direcció de serveis de Recursos Humans, qui està cercant i elaborant la informació. Degut al volum i la complexitat en la elaboració de la informació demanada, ara mateix no disposem d'aquesta. Tan aviat en tinguem constància, li farem arribar a través d'aquest correu electrònic”.*
4. El 26 de setembre de 2019 la Direcció de Serveis de Recursos Humans de la Diputació de Barcelona notifica a la persona reclamant un ofici en resposta a la seva petició en el què, després de transcriure la definició d'informació pública que es conté a l'article 2.b LTAIPBG, es feia constar el següent:
 - *“La vostra petició està formulada en termes imprecisos i massa genèrics, i aquesta falta de concreció fa inviable poder facilitar qualsevol informació.*
 - *En qualsevol cas, i els termes exposats, la sol·licitud presentada no s'està referint pròpiament a informació pública, ja que versa sobre una sèrie de dades que, a banda de la imprecisió apuntada, no existeixen materialment, sinó la corporació hauria d'elaborar.*

L'elaboració d'aquesta informació, en els termes sol·licitats, suposaria una tasca excessivament àmplia i complexa que imposa a aquesta Corporació una càrrega desmesurada que no pot assumir i que suposaria la paralització dels serveis de recursos humans de la Diputació.

 - *En tot cas, indicar-vos que, en els casos dels funcionaris cessats o remoguts del seu lloc s'aplica la normativa sobre la remoció dels funcionaris que determinen els articles 75 i*



següents de la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública aprovada per Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, amb les garanties retributives que s'estableixen a la normativa vigent en cada moment"

Per tot el que s'ha exposat, i en aplicació del que determinen els articles 28 i 29 LTAIPBG, us faig avinent que no podem admetre la vostra sol·licitud en els termes que està formulada i per aquest motiu l'arxivem a l'espera d'una major concreció en els seus termes. Als referits efectes, i de conformitat amb el que disposa l'article 28, apartat 3 de la referida norma legal, se li concedeix un termini de deu dies".

5. La Reclamació presentada el 3 d'octubre de 2019 argumenta el següent: *"Reclamo acceder a la informació sol·licitada perquè considero que la Diputació de Barcelona no ha aportat arguments sòlids per justificar la seva negativa. Primerament, s'indica que la meua sol·licitud és massa vaga per donar-li resposta, però no s'especifica quina informació necessitarien per tal que fos més concreta i, per tant, compilable. D'altra banda, després d'enviar-me un correu electrònic per dir-me que l'estaven elaborant (arrel d'una visita a la seu de la Diputació de Barcelona amb l'objectiu d'interessar-me per l'estat de la petició després de més de 30 dies d'haver-la registrat sense haver rebut cap resposta), em diuen que no me la facilitaran perquè implica una elaboració excessivament àmplia i complexa. Aquesta tasca no hauria de ser "excessivament complexa", atesa la digitalització dels sistemes de recursos humans de l'Administració i la necessària inclusió de les despeses generals per aquests cessaments o abandonaments en els pressupostos de la Diputació.*
6. El 9 d'octubre de 2019 la GAIP comunica a la persona reclamant l'admissió provisional a tràmit de la seva Reclamació, el nom de la persona responsable de la seva tramitació i les properes passes que se seguiran en el procediment, així com la forma de fer-ne el seguiment.
7. El mateix 9 d'octubre de 2019, la GAIP notifica la Reclamació a la Diputació de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. Igualment, li demana que identifiqui les terceres persones que resultin afectades per l'accés que es reclama, i, vist que la persona reclamant ha sol·licitat que es tramiti amb procediment de mediació, es demana a la Diputació de Barcelona que designi la persona que la representarà en aquest procediment.
8. El 31 d'octubre té entrada a la GAIP l'informe de la Diputació de Barcelona que respon al requeriment de la GAIP indicat a l'antecedent anterior, de la manera següent: 1. Indica que hauria sol·licitat a la persona reclamant la concreció de la sol·licitud per ofici de 26 de setembre de 2019 i aporta un "Informe justificatiu de la inadmissibilitat de la petició i de la concreció de la mateixa"; 2. Aporta còpia de l'expedient del què deriva la reclamació, que conté la sol·licitud de la persona



reclamant, l'ofici de resposta de 26 de setembre de 2019 i l'acceptació de la notificació d'aquest escrit de resposta, de data 2 d'octubre de 2019; 3. En relació amb la petició d'identificació de les terceres persones afectades, indica que "no es pot determinar el nombre de persones afectades fins que es concretin els termes de la petició. Amb la inconcreció actual el nombre de tercers afectats podria ser molt elevat i requeriria una tasca complexa"; 4. Es designa al Delegat de Protecció de Dades, i un tècnic com a representants en el procediment de mediació per al cas que, malgrat les al·legacions fetes, es considerés necessari celebrar la sessió de mediació.

L'informe justificatiu de la inadmissibilitat de la petició i de la necessitat de concretar-la es fonamenta en els arguments següents: "la informació sol·licitada està formulada en termes imprecisos i genèrics (...) *S'ha de considerar també que la sol·licitud presentada no demana pròpiament informació pública, sinó una tasca de recopilació de la informació sol·licitada, la qual no es concreta i no es pot determinar l'abast. Si aquesta informació existís materialment quan es demana, llavors la sol·licitud seria certament d'informació pública. Però si no existeix llavors cal elaborar-la expressament per satisfer la sol·licitud, i aquesta tasca desborda àmpliament el contingut del dret d'accés a la informació pública, que únicament empara la informació que està en poder de l'Administració, i aquesta informació no ho està. Des de la vesant de la protecció de dades, val a dir que la informació pública a la qual es pretén accedir conté dades personals. (...) La informació retributiva dels treballadors no té, segons l'article 23, la consideració de dada especialment protegida. Per tant, caldrà aplicar l'article 24.2 (...) Això ha de comportar reconèixer el dret d'accés a la informació retributiva d'aquests alts càrrecs. Aquest mateix criteri es pot fer extensible respecte l'accés a les retribucions del personal que ocupa llocs de confiança o d'especial responsabilitat dins de l'organització. (...) cal tenir en compte que es tracta de llocs que per la seva singularitat el coneixement de les seves retribucions pot ser rellevant per al control de la utilització dels recursos públics. En aquests casos, resultaria justificat facilitar informació retributiva individualitzada (sempre en termes de retribució bruta) dels alts càrrecs, fins i tot identificant les persones afectades. No sembla que la informació demanada pugui contenir categories especials de dades de les previstes a l'article 9 del Reglament General de Protecció de Dades, però, si es detectessin, caldria limitar-ne l'accés, llevat que es disposi del consentiment exprés i per escrit de l'afectat que hauria d'acompanyar la sol·licitud, tal i com exigeix l'article 23 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. En aquest sentit, ates que la sol·licitud podria afectar drets o interessos de tercers, es recomanaria, d'acord amb l'article 31.1 de la mateixa llei, donar trasllat de la sol·licitud a la persona o persones afectades durant la tramitació de la sol·licitud d'accés, de manera que es pugui conèixer si concorre alguna circumstància personal concreta que justifiqui la limitació del dret d'accés. (...) **Resta de treballadors.** Pel que fa a aquest col·lectiu, l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades ha vingut sostenint que, d'acord amb la legislació de transparència, la informació sobre*



*retribucions ha de ser publicada de manera agregada, és a dir, associada als llocs de treball de l'Administració pública de què es tracti, sense que s'hagi d'indicar la identitat de la persona concreta que ocupa un determinat lloc de treball. (...) podria considerar-se l'opció de facilitar un llistat juntament amb un codi numèric en substitució del nom i cognoms dels treballadors (tret dels alts càrrecs i altres llocs assimilats referits) per tal de trobar en aquest cas el just equilibri entre el dret a la protecció de dades personals dels treballadors afectats i el dret d'accés a informació pública de la sol·licitant. (...) **CONCLUSIONS** "És necessari que la sol·licitant d'accés a la informació pública delimiti l'objecte de la seva petició per tal de valorar si procedeix i consegüentment, poder donar-li accés.*

Si no es concreta l'objecte de dret a accés, la petició no podrà ser atesa, per tant, s'hauria d'inadmetre la sol·licitud, per manca d'objecte en essència i en tot cas, en base al que estableix l'article 29.1.b) ja que seria una tasca molt complexa d'elaboració.

Si es concreta la informació, i consegüentment, es considera susceptible de ser informada, caldrà tenir en compte que poden haver tercers afectats i que en qualsevol cas, s'haurien de respectar les consideracions efectuades respecte als representants locals i els titulars dels òrgans superiors i directius i a la resta d'empleats."

9. El 13 de novembre la Comissió trasllada a la persona reclamant l'informe tramès per l'Administració, per al seu coneixement.
10. El 26 de novembre se celebra la primera sessió de mediació entre les parts, a la seu de la GAIP. En ella, la part reclamant fa una formulació precisa de la informació que sol·licita: relació de persones que van cobrar el complement retributiu personal transitori i amortitzable reconegut pels Decrets de 28 de juny de 2000, 20 d'abril de 2004 i 14 de febrer de 2008 en supòsits de cessament o remoció dels seus llocs de treball, indicant el lloc de treball del què van ser remogudes, les dates de nomenament i cessament d'aquell lloc, data en què van percebre el complement, quantia mensual del complement, retribució mensual del lloc anterior i lloc que van ocupar en ser-ne remoguts. Durant la sessió la part reclamant accepta limitar temporalment la informació als anys 2000 a 2012, atès que els decrets que van aprovar el complement salarial de referència van quedar sense efecte l'any 2013, i el mediador proposa a l'administració que, feta aquesta acotació, analitzi la dificultat de recopilar la informació i, amb aquests elements de judici, mantenir una segona sessió de mediació per valorar la possibilitat d'arribar a un acord.
11. El 13 de desembre se celebra la segona sessió de mediació a la seu de la GAIP. El procediment de mediació finalitza amb un acord parcial. La Diputació de Barcelona lliura a la persona reclamant una taula en format Excel en la què hi consta la informació relativa als salaris i complements salarials adjudicats per decret a alguns empleats de la Diputació de Barcelona un cop abandonaven el seu càrrec des de l'any 2000, identificant-les si ocupaven llocs de nivell igual o



superior al 28, i anonimitzant el nom de les persones treballadores perceptores d'aquests complements de nivell inferior, segons el model que aporten a la sessió. La persona reclamant renuncia a obtenir la informació referida a la provisió del lloc, però manté el seu interès en obtenir el nom de totes les persones que han percebut el complement salarial. A la vista de què la discrepància de les parts queda centrada en l'accés a la identitat de les persones perceptores del complement de nivell inferior al 28, la persona mediadora proposa finalitzar la sessió amb un acord parcial i demanar a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que es pronunciï sobre l'adequació de l'accés a aquesta informació amb la normativa de protecció de dades personals. Les parts renunciïn a intentar un acord a la llum d'aquest informe de l'APDCAT i demanen a la GAIP que resolgui sobre l'accés a la identificació de les persones perceptores del complement.

12. El 16 de desembre de 2019 la GAIP sol·licita informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) sobre l'adequació de l'accés a la normativa de protecció de dades personals, de conformitat amb allò previst als apartats 8 i 9 de l'article 42 LTAIPBG, i notifica seguidament a les parts l'ampliació subsegüent del termini per resoldre en quinze dies per aquesta causa.
13. El 14 de gener de 2020, la Comissió, en ús de la facultat que li atribueix l'article 34.1 bis RGAIP, demana a la Diputació de Barcelona la seva col·laboració per a traslladar la Reclamació a les terceres persones afectades amb indicació de què disposen un termini de deu dies per a fer arribar a la GAIP les consideracions i al·legacions que estimin adients i siguin rellevants per al sentit de la resolució.
14. El 17 de gener de 2020 té entrada a la Comissió l'informe de l'APDCAT que, en termes literals, conclou el següent:

“El dret a la protecció de dades no impedeix lliurar a la persona reclamant de manera individualitzada informació sobre el complement retributiu que hagin pogut percebre els alts càrrecs, el personal directiu i els treballadors que ocupaven llocs de confiança o d'especial responsabilitat dins la Diputació en ser cessats dels seus càrrecs, malgrat passar a ocupar altres llocs d'igual o menor responsabilitat.

Respecte altres treballadors que ocupaven llocs de treball en què no concorrien aquestes circumstàncies, el lliurament de la informació hauria d'efectuar-se de manera pseudonimitzada en els termes exposats en aquest informe.

El dret a la protecció de dades tampoc impedeix lliurar-li la identitat d'una persona difunta que va percebre el dit complement, atès que la normativa de protecció de dades no resulta aplicable al tractament de dades de persones mortes.”

15. El 21 de gener de 2020 la Diputació informa de què s'estarien duent a terme els tràmits per a traslladar la Reclamació a les terceres persones afectades.



16. El 22 de gener de 2020 la GAIP trasllada a les parts l'informe de l'APDCAT (antecedent 14) per al seu coneixement.
17. Entre el 4 de febrer i el 21 de febrer, la GAIP rep al·legacions de 18 persones afectades, que coincideixen en mostrar el seu desacord amb què es facilitin les 18 al·legacions entre el 4 de febrer de 2020 i el 21 de febrer de 2020. Totes les persones que presenten al·legacions mostren el seu desacord amb que es facilitin les dades, i algunes citen la normativa de protecció de dades per a oposar-se a l'accés.
18. El dia 26 de febrer de 2020 la GAIP s'adreça a la Diputació de Barcelona amb la finalitat de que li acrediti la data en què es van realitzar els trasllats a les terceres persones afectades, per tal de comprovar si es pot donar per exhaurit el tràmit per presentar al·legacions.
19. El 10 de març de 2020 la Diputació aporta la data de trasllat de cadascuna de les 108 persones afectades a les què s'hauria traslladat la sol·licitud i convidat a fer al·legacions, i de la informació aportada se'n desprèn que el termini per fer-ho hauria quedat depassat partir del 26 de febrer.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment*



constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".*

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".*

L'article 42 LTAIPBG estableix que les reclamacions es poden tramitar mitjançant un procediment de mediació, durant el qual se suspèn el còmput del termini de què disposa la GAIP per resoldre. L'acord de les parts sobre l'accés a la informació suposa la finalització del procediment. Si aquest acord entre les parts no s'aconsegueix, o és parcial, la Comissió ha de resoldre sobre el fons de la discrepància jurídica en la part que es mantingui.

L'article 42.7 LTAIPBG disposa que la Comissió pot demanar els informes i dades que consideri necessaris per a fonamentar les seves Resolucions, i l'article 33.4 RGAIP fixa en quinze dies el termini de què disposa l'Administració per a l'emissió de l'informe requerit per al GAIP. Particularment, l'article 42.8 LTAIPBG preveu que la Comissió pot sol·licitar a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti informe sobre l'adequació de l'accés a la normativa de protecció de dades i suspendre el termini per resoldre en quinze dies per aquesta causa.

L'article 34 1 bis RGAIP estableix l'obligació de les administracions reclamades de col·laborar amb la Comissió en la identificació i el trasllat material de la reclamació a les terceres persones afectades per l'accés, en els termes, les condicions i els terminis fixats per la Comissió.



L'article 34.2 i 47.2 RGAIP estableixen que si terceres persones afectades per l'accés han formalitzat la seva oposició durant la tramitació del procediment d'accés o de reclamació, l'accés a la informació només es pot fer efectiu una vegada ha transcorregut el termini de què disposen per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acord o la resolució.

2. Sobre l'Acord parcial en procediment de mediació i l'objecte d'aquesta Resolució

Segons es desprèn de les actes aixecades en finalitzar les dues sessions de mediació, que consten en l'expedient degudament signades pels assistents, les parts han assolit un acord parcial, que s'annexa a aquesta Resolució, i que consisteix en el següent:

- La Diputació de Barcelona es compromet a lliurar en el format Excel sol·licitat la informació relativa als salaris i complements retributius adjudicats per Decret a alguns empleats de la Diputació de Barcelona un cop han abandonat o han estat remoguts del seu lloc o càrrec, des del 2000 fins al 2012, identificant-les amb nom i cognoms quan hagin estat alts càrrecs o personal directiu, i pseudonimitzades en la resta de casos, d'acord amb el model de taula que s'annexa a l'acord, i que inclouria, per a cada persona, la informació següent: identificació (amb nom i cognoms o amb codi numèric d'identificació dissociada, segons el cas), lloc de treball previ, data de provisió, retribució bruta mensual, data de cessament, complement salarial transitori amortitzable mensual inicial, lloc de treball posterior.)
- La informació es lliurarà dins del termini de set dies hàbils següent a la presa de l'acord. Aquesta informació, efectivament, s'ha lliurat dins d'aquest termini i a satisfacció de la persona reclamant.
- Es demanarà un informe a l'APDCAT sobre l'adequació a la normativa de protecció de dades de l'accés a les dades indentificatives de la resta de persones perceptores d'aquest complement retributiu, i la GAIP resoldrà sobre aquesta controvèrsia, que queda fora de l'acord de les parts.

De l'acta de la segona sessió de mediació es desprèn, igualment, que la persona reclamant ha renunciat a obtenir les dades relatives a la provisió dels llocs, en consideració a la càrrega de feina que suposaria a la Diputació aportar aquesta informació segons que va expressar i es recull en l'acta de la primera sessió de mediació, però que manté el seu interès en obtenir el nom de totes les persones que han percebut el complement salarial, inclosa una d'elles que ja ha traspassat.

Atès que l'article 42.5 LTAIPBG estableix que l'acord assolit per les parts en el marc d'un procediment de mediació posa fi a la reclamació i havent constatat aquest Ple que l'acord no és contrari a l'ordenament jurídic, cal entendre que, en relació amb aquesta informació sobre la què s'ha assolit acord de mediació, s'ha de considerar finalitzat el procediment en relació amb aquesta informació.



El procediment ordinari de reclamació, doncs, ha continuat d'acord amb l'article 42.6 en relació amb l'accés a les dades identificatives de les persones que hagin percebut aquest complement retributiu que tinguin un nivell inferior al 28, inclosa la persona traspasada.

3. *Sobre la inadmissibilitat de les sol·licituds imprecises i la petició de concreció*

La reclamació es presenta contra la petició de concreció de la sol·licitud presentada el 30 de juliol al registre de la Diputació de Barcelona, comunicada per un ofici signat el 26 de setembre i notificat el 2 d'octubre de 2019. Al·lega la persona reclamant que l'Administració no l'hauria assistida en la concreció que se li requeria, i que, a més, aquesta petició de concreció es produïa després que el 20 de setembre se l'hagués informada de què s'estava recopilant la informació per enviar-li, sense requerir-li aleshores cap element de precisió. Contra-argumenta la Diputació que no va prestar-li assessorament perquè no entenia la sol·licitud fins al punt de ser-li impossible ajudar-la a concretar-la (*"al no saber quina es la informació que demana, tampoc se li pot concretar què és el que ha de demanar . és un peix que es mossega la cua"*).

Des del punt de vista temporal, la petició de concreció es formula havent depassat àmpliament el termini per resoldre, de manera que resulta extemporània i transgredeix l'exigència implícita en l'article 28 LTAPBG, que en preveure que la petició de concreció d'una sol·licitud suspèn el termini per resoldre-la, de manera implícita però inequívoca estableix que no es pot produir quan el termini per resoldre ja s'ha esgotat.

D'altra banda, l'apartat 2 d'aquest article 28 LTAPBG disposa expressament que *"l'Administració ha de prestar assessorament i assistència al sol·licitant perquè pugui concretar la petició"*, Es tracta d'una obligació que s'imposa a l'Administració i de la què no en pot quedar exonerada amb la pueril argumentació de què no va poder assessorar a la persona reclamant perquè no comprenia la sol·licitud d'informació. Això és inversemblant si comparem la formulació de la sol·licitud en l'escrit adreçat a la Diputació (que li era totalment incompreensible) i la formulació més concreta feta en la primera sessió de mediació (que ja li va resultar perfectament entenedora) que pràcticament només difereixen en la identificació dels Decrets que aprovaven la percepció dels complements retributius percebuts per remoció del lloc de treball; i ni la persona sol·licitant tenia l'obligació d'identificar-los amb la data en la formulació de la sol·licitud, ni resulta plausible que la Diputació no els pogués identificar amb la indicació prou precisa de la sol·licitud de què demanaven salaris i els complements retributius adjudicats per decret per abandonament del càrrec.

En tot cas, l'argumentació de la Diputació sembla que apunta més aviat a altres causes d'inadmissibilitat: en primer lloc, defensa la inadmissibilitat del procediment sota la pretesa manca de condició d'informació pública de la informació que es demana. Argumenta la Diputació que només seria informació pública aquella que prèviament existís documentada de la manera que es sol·licita a mans



de l'Administració, però aquesta afirmació no troba suport en l'article 2.b LTAIPBG, que la defineix com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Sens dubte, la Diputació ha de conèixer els salaris i els complements retributius per abandonament del càrrec que ha abonat als seus empleats, i els llocs de treball que ocupaven abans i després de percebre aquest complement, i el fet que aquesta informació no estigui recopilada en un sol fitxer o expedient no treu que sigui informació existent a mans de la Diputació, encara que sigui de manera dispersa.

Al·lega també la Diputació, contra l'opinió apriorística de la persona reclamant expressada en l'escrit de reclamació de què "no hauria de ser excessivament complexa", que "tot i que l'administració està informatitzada, hi ha informació que s'ha de comprovar específicament en els expedients de personal que no estan informatitzats per fer consultes i posteriorment elaborar, si és el cas, un document en els termes sol·licitats en la petició d'accés", i que, si no es concreta la petició, s'hauria d'inadmetre per suposar una tasca complexa d'elaboració. En aquest sentit, cal recordar que l'apreciació de les possibles causes d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació s'ha de realitzar dins del termini per resoldre i que les inadmissions s'han de motivar i justificar en una resolució expressa, cosa que no s'ha produït, de manera que les al·legacions en aquest sentit fetes en l'informe jurídic emès en el marc de la tramitació de la reclamació no podrien desvirtuar el sentit de l'estimació presumpta produïda per silenci, sens perjudici de què que la concurrència d'algun límit a l'accés, singularment en relació a la protecció de dades personals, sí que pugui tenir efectes restrictius i comportar la desestimació presumpta per silenci d'aquella part de la informació (article 35.2 LTAIPBG), tal i com s'analitzarà en el FJ següent.

Al·lega també la Diputació que, d'acord amb la Taula d'Avaluació Documental aplicable, els fulls de salari i els llistats de nòmina només s'han de conservar durant cinc anys, de manera que caldria concretar la petició a aquest límit temporal. El cas és, però, que no es demana còpia d'aquests fulls o nòmines, sinó la quantia, de la què en deu quedar constància a altres arxius.

En tot cas, els acords assolits en fase de mediació (limitació temporal de la informació 2000-2012, renúncia a les dates de provisió i remoció dels llocs de treball, i concreció de l'objecte que ha permès identificar els 138 perceptors d'aquests complements retributius) han desvirtuat aquestes al·legacions, que han quedat superades per l'acord parcial de mediació, de manera que la única discrepància jurídica que es manté viva en aquesta fase del procediment és si el dret d'accés s'ha de projectar sobre la identitat de les persones perceptores de nivell inferior al 28, o si ha de prevaldre el seu dret a la protecció de les dades personals.



4. *Sobre l'accés a la identitat dels perceptors dels complements retributius i la protecció de les dades personals.*

Les dades objecte de reclamació, en la mesura en què són dades identificatives de persones físiques, resten sotmeses al règim de protecció legal de les dades personals.

L'article 6.1.c .del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de les dades personals (en endavant, RGPD), estableix que per a dur a terme un tractament de dades personals cal comptar amb una base jurídica que legítimi aquest tractament, ja sigui el consentiment de la persona afectada, ja sigui alguna de les altres circumstàncies que s'hi estableixen, com que el tractament sigui necessari per al compliment d'una obligació legal aplicable al responsable del tractament. De la seva banda, l'article 6.3 RGPD (igual que l'article 8 de Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de Dades Personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), exigeix que, en el supòsit de l'article 6.1.c RGPD abans esmentat, l'obligació s'estableixi en el Dret de la Unió Europea o dels Estats membres aplicable al responsable del tractament, i que aquesta base jurídica reguli les condicions específiques en què s'ha de produir la cessió i la seva finalitat, i que aquesta regulació acomplirà amb un objectiu d'interès públic i serà proporcional a la finalitat legítima perseguida (article 6.2 RGPD).

L'article 19.2 en relació amb l'article 3.1.a estableix l'obligació de la Diputació de Barcelona de garantir el dret d'accés a la informació pública declarat a l'article 18 LTAIPBG. Per tant, l'LTAIPBG i les obligacions que s'hi estableixen per a les administracions en relació amb la satisfacció del dret d'accés a la informació pública constitueixen una base jurídica que legitima la cessió de dades personals (article 5.1.a RGPD) quan aquesta cessió tingui per origen una sol·licitud d'accés a informació pública, i en aquest cas, s'haurà de regir per allò que disposi la norma jurídica habilitant de la cessió quant a condicions de l'accés, i aplicar de forma proporcional i adequada amb l'interès públic perseguit, que d'acord amb l'article 1.2 LTAIPBG, ho és la següent: *“La finalitat d'aquesta llei és establir un sistema de relació entre les persones i l'Administració pública i els altres subjectes obligats, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública”*. Igualment, en el seu preàmbul, punt 9, s'estableix que: *“Amb aquesta llei, en definitiva, es pretén introduir un canvi en la cultura administrativa per tal que la ciutadania pugui tenir un coneixement i una informació àmplia de l'organització interna de l'Administració, dels elements més determinants d'acord amb els quals pren les decisions i dels motius que justifiquen la seva actuació, incloent-hi els compromisos econòmics que això comporta. La transparència i el dret d'accés a la informació pública es consoliden, així, com a eines determinants del control social de l'Administració i de la seva activitat, en benefici d'una major qualitat democràtica.”*



Alhora, l'article 86 de l'RGPD disposa que *“los datos personales de documentos oficiales en posesión de alguna autoridad pública o u organismo público o una entidad privada para la realización de una misión en interés público podrán ser comunicados por dicha autoridad, organismo o entidad de conformidad con el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se les aplique a fin de conciliar el acceso del público a documentos oficiales con el derecho a la protección de los datos personales en virtud del presente Reglamento.”*

Finalment, la pròpia LOPDGDD disposa en la seva Disposició addicional que, tant en matèria de publicitat activa com del dret d'accés, quan la informació contingui dades personals la cessió s'ha de regir per les disposicions de la llei de transparència aplicable al cas, citada en primer lloc, així com a la normativa de protecció de dades personals (el Reglament (UE) 2016/679, i la pròpia LOPDGDD).

De l'exposat es desprèn que, per expressa previsió i remissió de la normativa de protecció de dades personals i d'acord la regulació positiva de la legislació de transparència, quan el dret d'accés a la informació pública es projecti sobre dades de caràcter personal s'haurà d'aplicar el règim i les condicions d'accés previstes a l'LTAIPBG (articles 23 i 24 LTAIPBG), de forma proporcional a la finalitat d'interès públic perseguida.

La informació sobre la què es pronuncia aquesta Resolució és la referida a les dades identificatives de personal de la Diputació lligades a les dades retributives i salarials i a la identificació dels llocs de treball ocupats. No es tracta, doncs, de dades especialment protegides o de categoria especial que hagin de quedar excloses de l'abast del dret d'accés a la informació pública tret que s'aporti consentiment exprés dels afectats, com les que s'enumeren taxativament a l'article 23 LTAIPBG (salut, creences, ideologia, religió, vida sexual, origen racial i les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives).

Tampoc són dades sotmeses al règim general d'accés previst a l'article 24.1 LTAIPBG, ja que no només es demanen les dades identificatives del personal al servei de la Diputació (identificació que abastaria tant el nom i cognoms com el càrrec que hi ocupen) sinó que es demana aquesta identificació lligada i associada individualment a altra informació retributiva i salarial.

Correspon, doncs, aplicar a l'accés a aquesta informació el règim d'accés ponderat previst a l'article 24.2 LTAIPBG. En la ponderació entre el dret d'accés de la persona reclamant i el dret a la protecció de dades personals de les terceres persones afectades s'haurà de tenir en compte, en primer lloc, quin és el dany directament derivat de l'accés i si existeixen circumstàncies personals especials i particulars que justifiquin que, en un cas concret i en atenció a elles, el dany hagi de ser superior al general i, en conseqüència, el resultat de la ponderació hagi de ser diferent. Amb aquesta finalitat s'ha efectuat el trasllat de la reclamació a totes les persones afectades amb la col·laboració de la Diputació, i en el FJ següent s'avaluaran les al·legacions rebudes.



En general, hom pot concloure que no hi ha dany derivat de l'accés en el cas dels alts càrrecs i personal directiu, ja que l'article 11.1 LTAIPBG disposa que les retribucions, indemnitzacions, i dietes que per qualsevol concepte perceben han de ser objecte de publicitat activa. La decisió de la Diputació, doncs, de facilitar la identitat dels perceptors quan ho eren alts càrrecs o personal directiu és adequada.

En el cas de la resta de personal, no existeix l'obligació de difondre al portal de transparència les seves retribucions de manera associada a la seva identitat, sinó al lloc de treball o agrupada en funció dels nivells i els cossos. Això no prejutja que pugui ser informació accessible la via del dret d'accés, que té un àmbit material que desborda el de la publicitat activa de forma que "complementa la informació que el ciutadà pot obtenir per al via de la transparència" (preàmbul de l'LTAIPBG), però sí que determina que, en no ser informació públicament difosa abans de l'accés, efectivament l'accés a la informació suposaria un dany cert i efectiu en l'esfera personal de les persones afectades, tant major com mes gran difusió se'n faci en exercici de la professió periodística de la persona reclamant. Caldrà ponderar, doncs, si la finalitat genèrica de la transparència, i l'específica de l'accés que es reclama, justifiquen la necessària proporcionalitat d'aquest dany.

La ponderació entre els drets s'ha de regir pel principi de proporcionalitat, previst tant en la legislació de protecció de dades personals (article 6.2 RGPD i 5.c LOPDGDD) com en la legislació de transparència (article 22 LTAIPBG).

L'article 5.c RGPD estableix que les dades personals han de ser "adequades, pertinents i limitades al que és necessari en relació amb les finalitats per a les quals es tracten (minimització de dades). De la seva banda, l'article 22.1 LTAIPBG disposa que *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació"*.

La finalitat general de la transparència exigeix permetre un major control d'aquelles decisions administratives que són preses amb un marge, major o menor, de discrecionalitat. Seria el cas, en matèria de personal, de les places de personal eventual i de lliure designació, tenint en compte que en la selecció del personal que les ha d'ocupar hi intervenen criteris subjectius de valoració personal, de confiança i d'idoneïtat per a la plaça, per tal de garantir que se'n ret comptes i que es permet l'exigència de responsabilitats de l'ús o l'abús que els poders públics fan d'aquest marge de discrecionalitat en l'adjudicació de places públiques, i de les decisions en matèria retributiva d'aquest personal.

És per això que, a més de permetre un especial control d'aquelles places que tenen un alt nivell de retributiu (igual o superior al nivell 28), estaria justificat també sotmetre a una especial exposició i escrutini aquelles altres places ocupades per personal eventual (assessors, caps d'àrea, secretariat d'alts càrrecs, caps de gabinet,...) o proveïdes amb personal funcionari pel sistema de lliure designació (llocs singulars, responsables,...), sigui quin sigui el seu nivell retributiu, per garantir que es permet el



control de l'exercici de la potestat discrecional en la provisió de llocs de treball públics. Aquest criteri és especialment rellevant en aquest cas, en què el que es vol controlar és l'atorgament de complements retributius a aquestes persones a les què prèviament se'ls havia nomenat per un lloc d'alt nivell retributiu, o d'eventual, o de lliure designació, amb la finalitat que, tot i ser-ne remogudes o cessades, mantinguin un nivell retributiu igual o similar al què percebien quan l'ocupaven.

En el mateix sentit, l'informe de l'APDCAT estableix que: *“L'Autoritat ve mantenint, en relació amb els llocs d'especial responsabilitat o confiança, que, tot i que l'LTC [LTAIPBG] no preveu la publicació de les seves retribucions a la seu electrònica o web, pel que fa a les sol·licituds d'accés a aquesta informació, en principi a aquest personal li poden ser extensibles les consideracions fetes respecte els alts càrrecs i personal directiu (l'article 11.1.b) LTC habilita la publicitat de les retribucions percebudes per aquests per qualsevol concepte), atès que, per la singularitat dels llocs i també pel nivell retributiu que solen portar associat, el coneixement de les seves retribucions pot ser rellevant per al control de la utilització dels recursos públics. Finalitat a la qual, recordem, respon expressament la pròpia llei de transparència, tal com s'estableix en l'ur article 1.2: “la finalitat d'aquesta llei és establir un sistema de relació entre les persones i l'Administració pública i els altres subjectes obligats, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública.”*

*Aquest criteri traslladat al cas que ens ocupa portaria a admetre que resultaria justificat lliurar a la persona reclamant la informació sobre el complement salarial percebut per les persones que puguin trobar-se en les situacions descrites en els apartats a) [alts càrrecs i personal directiu] i b) [llocs de confiança o d'especial responsabilitat, de lliure designació o que comportin un alt nivell retributiu] esmentats, fins i tot identificant-les, en haver ocupat llocs de treball equiparables (si més no a nivell retributiu) a llocs de confiança o d'especial responsabilitat. (...) **Conclusió:***

El dret a la protecció de dades no impedeix lliurar a la persona reclamant de manera individualitzada informació sobre el complement retributiu que hagin pogut percebre els alts càrrecs, el personal directiu i els treballadors que ocupaven llocs de confiança o d'especial responsabilitat dins la Diputació en ser cessats dels seus càrrecs, malgrat passar a ocupar altres llocs d'igual o menor responsabilitat.

Respecte altres treballadors que ocupaven llocs de treballs en què no concorrien aquestes circumstàncies, el lliurament de la informació hauria d'efectuar-se de manera pseudonimitzada, en els termes exposats en aquest informe. (...).”

Pel que fa a la resta de personal, doncs, l'APDCAT considera que seria adequat *“lliurar la informació sobre el complement salarial introduint un sistema de codificació que preservi la identitat de les persones afectades (un codi numèric fix per a cada afectat, sense incloure, per tant, noms i cognoms o altres dades identificatives”*. I això perquè considera que aquesta informació dissociada de la identitat



resultaria suficient per al control de l'actuació de l'administració, que és la que està sotmesa a escrutini per la llei de transparència.

Ara bé, aquesta Comissió té en compte que, juntament amb l'interès públic en la transparència de l'actuació administrativa en matèria de personal, abans analitzat, en aquest cas s'hi ha d'afegir l'interès privat de la persona reclamant, com a periodista, en exercici del seu dret fonamental a la llibertat d'informació (article 20.1.c CE). En la primera sessió de mediació, i segons consta en l'acta signada per les parts, la periodista reclamant ha manifestat que la finalitat de l'accés que reclama i l'interès periodístic de la seva investigació es concreta de la manera següent: *"el seu interès es centra en poder obtenir la informació perquè es va demostrar que l'aprovació dels citats complements es va fer d'una manera irregular, és a dir, no es va aprovar des del Ple de la Diputació, òrgan competent en aquests assumptes, sinó mitjançant els tres decrets esmentats, i segons 'assegura en un article publicat el 16 d'octubre de 2011 per La Vanguardia , 'los beneficiarios eran altos cargos jefes de servicio hacia arriba y los pluses no se aplicaban por igual a todos los funcionarios de la casa. Ara que se entienda: si un bibliotecario de la Xarxa o un sanitario de la red de centros de salud de la Diputación descendía de escalafón, no conservaba automáticamente el sueldo que tenía antes. No era una medida universal. Cada uno de los beneficiarios de las mochilas [en referencia a los citados complementos] obtenía el reconocimiento de este trato mediante un decreto específico"*. Seguidament analitzarem l'adequació de la informació a la finalitat específica assenyalada per la periodista reclamant.

Pel que fa al control de la legalitat d'aquests Decrets que aprovaven els complements retributius, i que van ser anul·lats per manca de competència de l'òrgan que els va adoptar, s'ha estimat i lliurat ja a la periodista reclamant informació rellevant i adequada a aquesta finalitat, tant verbalment en la sessió de mediació, així com amb l'aportació documental dels decrets i l'acord del plenari de 28 d'abril de 2012 pel qual s'acorda la revisió d'ofici i la declaració de nul·litat dels decrets de 2004 i de 2008, d'acord amb el dictamen favorable de la Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat de Catalunya de 23 de febrer de 2012.

Quant a la comprovació de si aquests complements retributius es donaven només a alts càrrecs o de caps de servei en amunt, la informació lliurada en execució de l'acord de mediació ja conté la identificació d'aquests alts càrrecs i personal directiu de nivell retributiu igual o superior al 28. Pel que fa al personal eventual o de lliure designació, aquesta Resolució permet l'accés a les seves dades identificatives. Aquesta informació seria, en principi, suficient per comprovar si aquests llocs han tingut un tracte preferencial en el cobrament d'aquests complement retributiu en relació amb la resta de personal funcionari d'escala més bàsica, dels quals, si n'hi ha, seria suficient per a aquest control conèixer el lloc que ocupaven i el que passen a ocupar, informació que també s'ha estimat i facilitat ja en execució de l'acord de mediació. D'acord amb això, no quedaria justificat l'accés a les dades identificatives d'aquest personal, no tant perquè mereixen una especial protecció (són dades merament



econòmiques i de l'esfera professional, ni privades ni íntimes) sinó perquè serien desproporcionades i innecessàries per a la finalitat d'investigació periodística expressada per la persona reclamant.

Nogensmenys, en atenció a aquest dret reforçat de la persona reclamant, en tant que periodista en exercici del seu dret fonamental a rebre informació veraç i comunicar-la, ex article 20.1 CE, podria quedar justificat l'accés a la identitat d'algun d'aquests perceptors si, a la llum de la informació rebuda d'acord amb les especificacions anteriors, la seva investigació requereix fer aquesta comprovació per contrastar adequadament la informació. En aquest cas, però, haurà de tenir cura de protegir adequadament aquestes dades personals, evitant fent-ne una difusió indiscriminada, tret del cas que la investigació desvetlli alguna circumstància d'interès informatiu que justifiqui la divulgació singular d'aquell cas.

Els criteris anteriors poden orientar l'accés a la identificació de la persona traspassada, per bé que en aquets cas, les dades personals queden excloses del règim de protecció legal, d'acord amb el considerant 27 RGPD i l'article 2 LOPDGDD.

5. Valoració de les al·legacions

Com a resultat del trasllat a les 168 persones afectades per la informació reclamada, s'han rebut 18 al·legacions.

Totes elles coincideixen en manifestar el desacord amb l'accés, considerant que són dades personals protegides, però no aporten circumstàncies personals i específiques que facin variar el resultat de la ponderació detallada en el FJ anterior.

En dos casos, el que fan les al·legacions és motivar que el seu lloc no hauria estat proveït per lliure designació, sinó per concurs de mèrits, aspecte aquest que no altera el resultat de la ponderació i que, en tot cas, haurà de ser tingut en compte en l'execució de la Resolució.

En un altre cas, la disconformitat amb l'accés l'expressa la persona hereva d'una que havia percebut aquests complements.

En relació amb les al·legacions de terceres persones afectades, cal dir que el tràmit de trasllat no té per finalitat obtenir la seva autorització o saber si consenten a què es permeti l'accés a les seves dades identificatives. El consentiment només resultaria exigible si es tractés de dades especialment protegides per l'article 23 LTAIPBG, i aquestes no ho són. També ha quedat ja establert que el consentiment només és una de les bases jurídiques legitimants de l'accés (article 6.1.a RGPS), però que en el marc d'aquest procediment no és aquesta la que opera, sinó la prevista a l'article 6.1.c RGPD i l'article 8 i la DA LOPDGDD, en concordança amb l'article 24 LTAIPBG.



D'altra banda, no es coneix si les persones que al·leguen en contra de la difusió de les seves dades identificatives són persones en relació amb les què, d'acord amb el FJ anterior, se n'ha estimat l'accés, o si, d'acord amb aquesta Resolució, l'accés a la seva identitat al qual s'oposen ha quedat desestimat i substituït per un codi numèric, cosa que sabrà la Diputació i tindrà en compte en l'execució d'aquesta Resolució.

Per tant, s'atribueix a les al·legacions contràries a l'accés a la identitat de la persona perceptora del complement el tractament i els efectes de manifestació de l'oposició a l'accés pels tercers afectats previstos a l'article 47.2 RGAIP, i per tant, l'accés a les dades identificatives de les persones que han presentat al·legacions -en el cas que correspongui lliurar-lo d'acord amb aquesta Resolució-, s'ha de demorar durant el termini de què disposen per a interposar recurs contenciós administratiu sense que l'hagin formalitzat, o en cas que presentin aquest recurs i hagin sol·licitat mesures cautelars de suspensió de l'execució d'aquesta Resolució, mentre no s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acord o la resolució.

6. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.



7. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 12 de març de 2020, resol per unanimitat:

1. Declarar parcialment finalitzada la Reclamació 628/2019 amb l'acord parcial de mediació annex i el lliurament de la informació acordada produït durant la tramitació d'aquest procediment.
2. Estimar parcialment la Reclamació 628/2019 en la part no inclosa en l'acord de mediació, i declarar el dret de la persona reclamant a què, seguint el model de taula ja lliurada, s'hi identifiquin amb noms i cognoms aquelles persones que haguessin ocupat el lloc la remoció o cessament del qual ha donat lloc a la percepció del complement retributiu com a personal eventual o proveït pel sistema de lliure designació, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
3. Desestimar l'accés al nom i cognom de la resta de persones perceptores d'aquest complement, sens perjudici de què, en un incident d'execució, es pugui ponderar de manera diferent l'accés a alguna dada concreta si la persona reclamant justifica l'interès i la rellevància de l'accés per a la tasca periodística.
4. Requerir a la Diputació de Barcelona que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies, tret de l'accés a les dades identificatives de les persones que han formulat al·legacions en aquest procediment, i que s'identifiquin a l'Administració en relació nominal que es notificarà annexa a aquesta Resolució. En relació exclusivament amb elles, i només per al cas que s'hagi estimat l'accés a les seves dades identificatives d'acord amb els termes d'aquesta Resolució-, l'accés a la informació s'ha de demorar durant el termini de dos mesos de què disposen per a interposar recurs contenciós administratiu sense que l'hagin formalitzat, o si interposen aquest recurs amb la petició de mesures cautelars de suspensió de l'execució d'aquesta Resolució, mentre el Tribunal no hagi resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acord o la resolució.
5. Requerir a la Diputació de Barcelona a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.



6. Notificar aquesta Resolució a les parts. Amb aquesta finalitat, la Diputació col·laborarà amb la GAIP traslladant la Resolució a les persones que han fet al·legacions, d'acord amb la informació que rebrà de la GAIP.
7. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
8. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 628/2019 i disposar la publicació d'aquesta Resolució al web de la GAIP.

Per substitució,

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.



ACORD PARCIAL DE MEDIACIÓ

del 13 de desembre de 2019, relatiu a la Reclamació 628/2019

REUNITS

La persona reclamant,

- la senyora [...]

En representació de la Diputació de Barcelona,

- el senyor [...], Delegat de Protecció de Dades i la senyora [...], Tècnic Assessor en Dret del Servei de Relacions Col·lectives i Suport Jurídic de la Direcció de Serveis de Recursos Humans.

ACORDEN

Primer. Administració obligada i informació a lliurar

La Diputació de Barcelona es compromet a lliurar una taula d'excel en la qual hi consti la informació relativa als salaris i complements salarials adjudicats per decret a alguns empleats de la Diputació de Barcelona un cop abandonen o abandonaven el seu càrrec des de l'any 2000 anonimitzant el nom dels treballadors, segons model que s'acompanya al present Acord.

Segon. Termini i format de lliurament de la informació

La informació es facilitarà en suport electrònic a l'adreça facilitada per la persona reclamant. El termini de lliurament s'acorda de 7 dies hàbils des de la formalització del present Acord.

Tercer. Informació que resta fora de l'acord

La informació relativa als noms de les persones que van percebre els complements salarials de referència queda fora d'aquest acord, tot i que la sol·licitud d'accés als noms es continuarà abordant dins del procés obert a la GAIP. La GAIP demanarà un informe a l'APDCAT sobre aquesta qüestió, a la vista del qual les parts decideixin.

La part reclamant, mitjançant aquest acord de mediació es dona parcialment per satisfeta de la seva reclamació en relació amb l'accés a la informació pública sol·licitada, sens perjudici de les actuacions i accions ulteriors que li puguin correspondre.

L'administració reclamada es compromet a informar del compliment del present acord a la GAIP un cop s'hagi fet efectiu, de conformitat amb el que estableix l'article 43.5 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, comunicant-li expressament en un termini d'una setmana el seu compliment i els termes de la seva execució.

GAIP



COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

El present Acord de mediació es regeix per la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i segueix el previst pel *Manual de mediació de la GAIP*, els aspectes més destacats del qual són recollits per les adjuntes “*Característiques bàsiques del procediment de mediació per a l'accés a la informació pública*”. Tots aquests documents són coneguts per les parts i mereixen la seva conformitat.

L'acord es presentarà al Ple de la GAIP, a fi que aquesta en tingui coneixement, dicti la resolució que posa fi al procediment de reclamació, ordeni la seva execució i la seva publicació al web de la GAIP.

Firmes:

Per la persona reclamant

Per l'Administració reclamada

Consten signatures



Característiques bàsiques del procediment de mediació per a l'accés a la informació pública

1. La mediació és un procediment voluntari que requereix la participació lliure de totes i cadascuna de les parts afectades. Si qualsevol de les parts decideix abandonar-la, la mediació s'acaba.
2. L'Administració és obligada a participar en el procediment de mediació si el sol·liciten les altres parts afectades.
3. Els acords de mediació requereixen la conformitat de totes les parts afectades, inclosa l'Administració. Sense aquesta conformitat l'acord no és possible.
4. Les parts participen en el procediment de mediació directament o a través de representant. Poden comptar amb l'assessorament de persones de la seva confiança, dins dels límits de concurrència fixats per la persona mediadora.
5. El procediment de mediació té una durada màxima d'un mes. La sessió de mediació té una durada màxima ordinària de dues hores. Per a cada procediment està previst un màxim de tres sessions.
6. D'acord amb el principi de confidencialitat, les persones que intervenen a la mediació no poden revelar informació que coneguin en el seu desenvolupament.
7. L'acord de mediació és publicat per la GAIP, excloent-ne les dades personals. Si les parts tenen reserves a aquesta publicitat les han de motivar i fer constar a l'acta i la GAIP decideix.
8. L'acord de mediació no pot ser contrari a l'ordenament jurídic.
9. La persona mediadora nomenada per la GAIP condueix el procediment amb criteris de neutralitat i imparcialitat; dóna assessorament i assistència a les parts; vetlla pel desenvolupament normal del procediment i especialment perquè l'acord no vulneri l'ordenament jurídic; redacta les actes i els acords. En qualsevol moment pot donar per acabada la mediació si creu que l'acord no és possible.
10. Les actes han de ser signades per les parts i per la persona mediadora, i els acords de mediació relatius a l'accés a la informació són adoptats per les parts.
11. L'acord de mediació és presenta a la sessió del Ple de la GAIP, per tal que eventualment avaluï si conté elements contraris a l'ordenament jurídic que el facin inadmissible i, si no és així, acrediti formalment la finalització de la reclamació i disposi la seva publicació.
12. Si s'abandona o es constata la impossibilitat de la mediació o no s'assoleix l'acord en el termini d'un mes des de l'inici del procediment de mediació, la reclamació es tramita seguint el procediment de resolució de la GAIP.

IDENTIFICACIÓ	LLT PREVI	DATA PROVISIÓ	RET.Bruta Mensual	DATA CESSAMENT	Complement salarial Transitori i amortitzable Mensual Inicial *	LLT POSTERIOR
COGNOMS I NOM	>N27 CS ó ADir.	ND	Euros	D/M/A	Euros	Tècnic A.
COGNOMS I NOM	>N27 CS ó ADir.	ND	Euros	D/M/A	Euros	Tècnic A.
COGNOMS I NOM	>N27 CS ó ADir.	ND	Euros	D/M/A	Euros	Tècnic A.
COGNOMS I NOM	>N27 CS ó ADir.	ND	Euros	D/M/A	Euros	Tècnic A.
COGNOMS I NOM	>N27 CS ó ADir.	ND	Euros	D/M/A	Euros	Cap Secció
COGNOMS I NOM	>N27 CS ó ADir.	ND	Euros	D/M/A	Euros	Cap Secció
COGNOMS I NOM	>N27 CS ó ADir.	ND	Euros	D/M/A	Euros	Tècnic A.
COGNOMS I NOM	>N27 CS ó ADir.	ND	Euros	D/M/A	Euros	Tècnic A.
COGNOMS I NOM	>N27 CS ó ADir.	ND	Euros	D/M/A	Euros	Tècnic A.
COGNOMS I NOM	>N27 CS ó ADir.	ND	Euros	D/M/A	Euros	Tècnic A.
COGNOMS I NOM	>N27 CS ó ADir.	ND	Euros	D/M/A	Euros	Tècnic A.
COGNOMS I NOM	>N27 CS ó ADir.	ND	Euros	D/M/A	Euros	Tècnic A.
COGNOMS I NOM	>N27 CS ó ADir.	ND	Euros	D/M/A	Euros	Tècnic A.
COGNOMS I NOM	>N27 CS ó ADir.	ND	Euros	D/M/A	Euros	Tècnic A.
COGNOMS I NOM	>N27 CS ó ADir.	ND	Euros	D/M/A	Euros	Tècnic A.
COGNOMS I NOM	>N27 CS ó ADir.	ND	Euros	D/M/A	Euros	Tècnic A.
1	Secretaria directiu	ND	Euros	D/M/A	Euros	Auxiliar Tècnic
2	Cap Unitat	ND	Euros	D/M/A	Euros	Director Biblioteca
3	Tècnic mig	ND	Euros	D/M/A	Euros	Director Biblioteca
4	Cap Unitat	ND	Euros	D/M/A	Euros	Tècnic mig
5	Cap Unitat	ND	Euros	D/M/A	Euros	Auxiliar Tècnic
6	Cap Unitat	ND	Euros	D/M/A	Euros	Tècnic E.
7	Cap Unitat	ND	Euros	D/M/A	Euros	D. Programa
8	Cap Secció	ND	Euros	D/M/A	Euros	D. Programa

METODOLOGIA

Ordenació.-

Es realitzarà d'acord amb el criteri de data més antiga de cessament o remoció, dins de cada subgrup de nominatització o anonimatització.

*Forma d'absorció.-

Amb caràcter general el CPT s'absorbirà, d'acord amb els decrets de data 28 de juny de 2000 i 20 d'abril 2004, pel transcurs del període d'absorció (4 anys pel primers i 10 anys pels segons respectivament). De forma complementària, també s'accelerava l'absorció per increments retributius posteriors, com ara els derivats de canvi de lloc de treball amb nivell retributiu superior o d'increment de jornada.

Abans d'entregar-se cal comunicar-lo als interessats quins noms es donaran per si tenen algun motiu específic per a oposar-se i que caldrà ponderar